afscheid

geen kruik meer op de mat
geen scherf geschiedenis
geslepen, spits of scherp

geen zwart figuur op rood
geen ongeschonden oor of fraaie greep
geen letter roest of git op wit of steun

geen doorwrochte stukken over liefdesleed
geen magische vervloeking op een loodtablet
geen verstokte wrok of decadente vreetpartijen

wel zoete herinnering aan *aetas aurea*
in rots gekerfd ossendraaischrift
twee dolfijntjes bovenop een glazen fles

de verzen van Anyte – Myro's sprinkhaan
en haar krekel in één graf – en Nossis'
niets is zoeter dan Eros

een opwindende nacht in Pompeï
de zwijgende Seikilos-epitaaf
die glimlach van Odysseus

naar het schijnt verlangt tijd altijd een einde
– en geldt dat ook voor *Amphora*

Marjolein Degenaar